

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 23. november 2016
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2016/0360 (COD)**

**14775/16
ADD 3**

**EF 351
ECOFIN 1096
CCG 12**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. november 2016
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	SWD(2016) 378 final
Vedr.:	ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN Ledsagedokument til Forslag til ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond

Hermed følger til delegationerne dokument - SWD(2016) 378 final.

Bilag: SWD(2016) 378 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 23.11.2016
SWD(2016) 378 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond

{COM(2016) 850 final}

{COM(2016) 851 final}

{COM(2016) 852 final}

{COM(2016) 853 final}

{COM(2016) 854 final}

{SWD(2016) 377 final}

Resumé
Konsekvensanalyse vedrørende forslag til ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, direktiv 2014/59/EU om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond
A. Behov for handling
Hvorfor? Hvad er problemstillingen? <u>Maximum 11 lines</u>
Af hensyn til den finansielle stabilitet og Kommissionens dagsorden for job og vækst er der et presserende behov for at: afhjælpe en række mangler inden for den eksisterende lovgivningsramme, gennemføre en række internationale foranstaltninger efter krisen og omgående gennemføre initiativerne vedrørende bankunionen. Mere specifikt er der i dag store risici for den finansielle stabilitet og en bekymrende mangel på bæredygtig bankfinansiering af økonomien. Der skal desuden ydes en større indsats for at sikre, at skatteyderne ikke skal bære byrden, hvis store systemisk vigtige institutter går konkurs i fremtiden. Det er desuden afgørende, at de uforholdsmæssige regulerings- og overholdelsesbyrder reduceres. Disse problemer skyldes i en vis grad følgende faktorer: • risiko for uforholdsmæssig afhængighed af kortfristet engrosfinansiering til finansiering af langfristede aktiviteter • risiko for overdreven gearing i institutter • suboptimale kapitalkrav i relation til SMV-eksponeringer • risiko for, at systemisk vigtige institutter går konkurs • mulige konkurser som følge af utilstrækkelige kapitalkrav til institutter og • utilstrækkelig harmonisering af visse afviklingsbestemmelser (f.eks. vedrørende rangordenen ved insolvens og moratorium).
Hvad kan der forventes af initiativet? <u>Maximum 8 lines</u>
Initiativet har primært til formål at løse ovennævnte problemer. I den forbindelse vil det også: styrke mulighederne for at opfange risici og risikofølsomheden inden for tilsynsrammen forbedre G-SIB'ers tabsabsorberende evne og rekapitaliseringsevne og forbedre proportionaliteten. Det forventes desuden, at initiativet vil reducere den administrative byrde, overholdelsesomkostningerne og mulighederne for risikoarbitrage, samtidig med at der sikres ensartede vilkår og øget retssikkerhed og sammenhæng.
Hvad er merværdien ved tiltag på EU-plan? <u>Maximum 7 lines</u>
Tiltag på EU-plan er påkrævet, idet tilsynskrav til institutter allerede håndteres på EU-plan. En ændring af kapitalkravsforordningen, kapitalkravsdirektivet og forordningen om en fælles afviklingsmekanisme vurderes derfor at være det bedste alternativ (se artikel 114 i TEUF vedrørende kapitalkravsforordningen og forordningen om en fælles afviklingsmekanisme og artikel 53, stk. 1, i TEUF vedrørende kapitalkravsdirektivet med hensyn til retsgrundlag). Yderligere tiltag på EU-plan vil fremme en ensartet anvendelse af reguleringsstandarderne og konvergens i tilsynet. Det vil også sikre ensartede vilkår i hele Unionen, hvilket er afgørende, fordi banker – selv om de er forskellige med hensyn til geografisk omfang – driver virksomhed på markeder med et bredere geografisk omfang og kan levere tjenesteydelser og etablere sig i andre medlemsstater. Medlemsstaterne og de nationale kompetente myndigheder bør imidlertid bevare deres nuværende beføjelser til at varetage specifikke nationale økonomiske og finansielle spørgsmål (makroprudentielle politikker og systemiske risikobuffere).
B. Løsninger
Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige politiske løsningsmodeller er blevet overvejet? Foretrækkes én model frem for andre? Hvorfor? <u>Maximum 14 lines</u>
Både lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsningsmodeller blev overvejet i forbindelse med alle aspekter af forslagene. Af hensyn til retssikkerheden og for at skabe rammebetingelser for lige vilkår på EU-plan og globalt plan er det, især med henblik på gennemførelsen af de internationale standarder vedtaget af Baselkomitéen for Banktilsyn (Baselkomitéen) eller Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB), nødvendigt at gennemføre disse som lovgivningsmæssige politiske løsningsmodeller. Omkalibrering af kapitalkravene vedrørende eksponeringer mod SMV'er, som støtter Kommissionens mål om vækst og job, kan desuden kun opnås ved at ændre kapitalkravsforordningen. Med hensyn til proportionalitetsmålet er ændring af den lovgivningsmæssige tekst desuden nødvendig. Disse ændringer omfatter fjernelse af visse forpligtelser fra den eksisterende lovgivning (f.eks. reduktion af visse

oplysningskrav for mindre vigtige institutter og fritagelse af små og mindre institutter for visse aflønningskrav) eller fritagelse af visse institutter for retlige krav (f.eks. begrænsning af TLAC-kravet til globale systemisk vigtige institutter (G-SII'er) eller fritagelse af offentlige udviklingsbanker for gearingsgradkravet). Der er desuden behov for at afhjælpe den manglende harmonisering af afviklingsbestemmelserne, og det kan kun ske ved at indføre løsningsmodeller, som skaber større sammenhæng i anvendelsen af moratorieværktøjer, og udvide bestemmelserne om rangordning af institutters kreditorer ved insolvens.
Hvem støtter hvilken model? <u>Maximum 7 lines</u> I langt de fleste forslag, der er omhandlet i konsekvensanalysen, argumenterer institutter typisk for en reduktion af tilsynskravene, mens tilsynsmyndigheder typisk argumenterer for den mere forsigtige tilgang, som er afspejlet i Baselkomitéens standarder. Virksomheder, navnlig SMV'er, argumenterer for kapitalnedsættelser for eksponeringer mod SMV'er. Både erhvervslivet og tilsynsmyndighederne støtter imidlertid næsten enstemmigt en præcisering af anvendelsen af proportionalitetsprincippet i forbindelse med aflønning.

C. Den foretrukne løsnings indvirkninger
Hvad er fordelene ved den foretrukne løsning (om nogen, ellers de vigtigste)? <u>Maximum 12 lines</u> Gennemførelse af de foretrukne løsninger vil sikre, at institutter i Unionen i) opnår bedre kapitalisering, ii) får adgang til mere stabile finansieringskilder, iii) ikke har overdrevent gearede balancer og iv) kan afvikles mere effektivt. De vil således bedre kunne modstå økonomiske stød. Dette vil igen mindske risikoen for deres konkurs og dermed også sandsynligheden for, at de skal reddes af den offentlige sektor. Hvis et institut (navnlig et G-SII) går konkurs, bør indførelsen af målrettede foranstaltninger vedrørende styrkelse af afviklingsproceduren sikre, at instituttet kan afvikles med minimal indvirkning på skatteyderne. De yderligere foranstaltninger, som har til formål at øge proportionaliteten af visse krav (vedrørende rapportering, videregivelse af oplysninger og aflønning), bør desuden reducere den administrative byrde og overholdelsesbyrden for små og mindre komplekse institutter. De foranstaltninger, der er overvejet i forbindelse med bankafvikling, bør desuden sikre juridisk klarhed og dermed øget sikkerhed for afviklingsmyndigheder og institutter samt styrke investorernes tillid.
Hvilke omkostninger er forbundet med den foretrukne løsning (om nogen, ellers de vigtigste)? <u>Maximum 12 lines</u> For så vidt som et institut aktuelt ikke har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at opfylde de nye (eller reviderede) kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i forslaget, skal det rejse yderligere kapital eller reducere sine eksponeringer. Hvis et institut ligeledes aktuelt ikke har tilstrækkelig stabil finansiering til at opfylde kravet vedrørende stabil finansiering, skal det ligeledes rejse yderligere stabil finansiering eller ændre løbetidsstrukturen for sine aktiver. Ændringer i kravene vil også medføre engangsomkostninger til ændring af indberetningssystemerne. For mindre institutter bør de lavere tilbagevendende indberetningsomkostninger som følge af forenklingerne af indberetnings- og offentliggørelseskravene sikre disse virksomheder en nettofordel. Ovennævnte omkostninger vil primært opstå på kort sigt og forventes at blive opvejet af de langsigtede fordele ved en mere stabil finansiell sektor.
Hvordan vil de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne blive berørt? <u>Maximum 8 lines</u> Den foreslåede omkalibrering af kapitalkravene vedrørende institutters eksponeringer mod SMV'er forventes at have en positiv indvirkning på SMV'ernes bankfinansiering. Dette vil især hjælpe SMV'er, der på indeværende tidspunkt har eksponeringer, som overstiger 1,5 mio. EUR, da SMV-støttefaktoren ikke finder anvendelse på disse eksponeringer efter de gældende regler. Andre foreslåede løsninger i konsekvensanalysen, især de dele, der sigter mod en forbedring af institutternes modstandsdygtighed i tilfælde af fremtidige kriser, forventes at øge bæredygtigheden af lån til SMV'er. Endelig forventes de foranstaltninger, der har til formål at reducere institutternes overholdelsesomkostninger, især de små og mindre komplekse institutters omkostninger, at reducere låneomkostningerne for SMV'er.
Vil det få stor virkning for de nationale budgetter og myndigheder? <u>Maximum 4 lines</u> Nej
Vil der være andre væsentlige virkninger? <u>Max 6 lines</u> Der forventes ingen andre væsentlige virkninger.
D. Opfølgning

Hvornår vil politikken blive revideret? Maximum 4 lines

Evalueringen af virkningen af denne pakke gennemføres fem år efter lovgivningens ikrafttræden, hvilket er i overensstemmelse med den metode, der blev fastlagt, inden evalueringen blev indledt.